

51. Vivenda tradicional

En el teixit històric del Cabanyal-el Canyamelar-Cap de França es va desenvolupar un conjunt ampli de tipologies residencials a partir de la parcel·la de la barraca i l'addició de l'escala (Pastor, R. 1995).

El tipus base de vivenda unifamiliar en filera d'una planta, derivat de la barraca, afegint un entresol. Posteriorment este entresol es convertix en una planta sencera, com en este cas.

L'esquema organitzatiu en planta gira al voltant d'un corredor central. L'espai que dona a la façana principal el compartixen la sala i dos dormitoris, que reben llum directa des de tres buits de façana. Des de l'entrada partix el corredor que marca l'eix de la vivenda i distribuïx, a banda i banda, els dormitoris fins a fondre's amb el menjador, situat en l'última crugia. Des del menjador s'accedix a la cuina, situada en el corral, on també hi ha l'excusat i altres dependències annexes.

La composició en alçat reforça la simetria axial en planta. En la planta baixa destaca la gran porta de fusta de dos fulles i, a banda i banda, sengles finestres allargades, que interrompen el sòcol de rajola vista, fins a arribar al sòl. En la planta de dalt se situen tres buits, el central amb trencallums.

Pertany a l'estil modernista, que es manifesta en els acabats de la façana i dels interiors, encara que els sistemes constructius i la configuració espacial romanen fidels a la tradició. La façana presenta un revestiment continu de taulellet bisellat monocolor, amb cintes escultòriques decoratives realitzades en algeps, que emmarca la planta baixa i n'envolta els buits. També apareixen en la cinta marcapisos, els guardapols i la rematada d'ampit, este últim decorat amb volutes i detall geomètric central que emfatitza l'accés.